

[Gert Petersen]

Jeg synes, det var en god nyhed, at staten tilbyder fri proces i den sag; sådan har jeg forstået det, og jeg håber, det er rigtigt forstået.

Men tilbage står stadig, at jeg ikke har fået svar på det spørgsmål, som jeg stillede i anden omgang, nemlig hvad der er årsagen til, at man har frafaldet tiltalen, når man samtidig fastholder, at manden er skyldig, i en så alvorlig sag, en sag med så megen dramatik osv. Nu ser det altså ud til, at staten er på tilbagetog og tilbyder fri proces, og nu får man måske hele sagen alligevel. Hvorfor i alverdens riger og lande fastholdt man ikke tiltalen, hvis man mener, den er rigtig, og søgte den afgjort ved en domstol, sådan som det hører hjemme efter almindelig retsbevidsthed i dette land? Det vil jeg gerne have svar på. Statsministeren brugte udtrykket »af den ene eller den anden grund kan man afstå fra tiltalen«, og jeg spørger, hvad det er for en konkret grund denne gang, der har bevirket, at man afstår fra tiltalen.

Hagen Hagensen (KF):

Der er ingen tvivl om, at den almindelige retsbevidsthed er blevet krænkede af det, der er sket i denne sag. Det er nu engang domstolene, der afgør spørgsmålet om skyld, og deri er jeg enig med den oprindelige spørger. Det, der er det vanskelige i denne sag, det, der gør den svær, er, at justitsministeren med formel ret, efter at han har frafaldet tiltale, udtaler sig om skyldspørgsmålet. Han må ikke gøre det før; sagen skal være sluttet. Men det gør han, og det gør han på en sådan måde, at spørgsmålet, om der er skyld, bliver stående tilbage. Derfor er der for mig ingen tvivl om, at det af to grunde burde være afgjort under en retssag: for det første af hensyn til dansk offentlighed og alt, hvad dansk er, med alt det, der er i sagen, og for det andet af hensyn til den, der har været blandet ind i sagen, altså Arne Herløv Petersen; det burde også af hensyn til ham være afgjort på den måde.

Jeg må derfor spørge om, hvad der har været af særlige grunde til, at man ville bryde et normalt princip og give en offentlig redegørelse ved et tiltalefrafald, hvor man normalt kun gør det over for den pågældende, der har fået tiltalefrafaldet.

Wilhelm (VS):

Statsministeren sagde kun, at han mente også at have besvaret de spørgsmål, jeg stillede. Han har end ikke antydning af et svar, og jeg skal derfor gentage dem ganske kort:

Vil han i det mindste tage afstand fra, at hovedparten af justitsministerens redegørelse bestod i opremsningen af en række forhold, som er fuldt lovlige? Og vil han i det mindste tage afstand fra, at justitsministeren den ene gang efter den anden over for pressen har sagt, at dette og dette og dette forhold er bevist, til trods for at det selvfølgelig ikke er bevist, når det ikke er prøvet ved en domstol?

Arne Melchior (CD):

Jeg er glad for tilbuddet om fri proces til den pågældende, men statsministeren svarede mig faktisk ikke på, om sagens materiale kan udleveres til Arne Herløv Petersen eller hans forsvarer forud for en sådan sags anlæggelse, nemlig til de herrers bedømmelse af, om sag kan anlægges og ønskes anlagt.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan først sige til hr. Arne Melchior, at alt materiale efter min bedste overbevisning vil kunne lægges frem over for også Arne Herløv Petersen og hans forsvarer, i det omfang der rent faktisk måtte være behov for og ønske om det.

Må jeg så sige til hr. Wilhelm, at hr. Wilhelm jo har lov til at mene, at der er en række afgørelser fra justitsministerens side og beskyldninger i justitsministerens redegørelse, men vi har altså ment, at det var rigtigt at give denne redegørelse, og så er der ikke andet at sige, end at hvis man gerne vil have hele sagen prøvet ved domstolene, kan det altså gøres på den måde, som jeg har meddelt at justitsministeren har givet tilbud om at det kan gøres på, med det tilbud, der er givet til forsvareren for Arne Herløv Petersen.

Igen til hr. Gert Petersen, der spørger: hvorfor tiltalefrafald? Ja men det er der i hvert fald efter min mening en meget vægtig begrundelse for i den redegørelse, som justitsministeren har udsendt. Når det nu fra justitsministerens side tilbydes, at man kan rejse sagen på den måde, som jeg nu har omtalt et par gange, er det ikke udtryk for et